

Împlinirea profețiilor din Vechiul Testament

Sabat după-amiază

De memorat:

„Dar Eu am o mărturie mai mare decât a lui Ioan; căci lucrările pe care Mi le-a dat Tatăl să le săvârșesc, tocmai lucrările acestea pe care le fac Eu, mărturisesc despre Mine că Tatăl M-a trimis.” (Ioan 5:36).

Putem vedea în repetate rânduri în cartea lui Ioan lucrurile spuse și făcute de Isus care au dezvăluit faptul că într-adevăr Mesia (*hammașiach*), Hristosul, venise la cei din poporul Israel. Și venise de fapt ca unul dintre ei, un evreu născut în Betleem, așa cum preziseseră Scripturile. Dar, așa cum a scris Ioan, „El era în lume, și lumea a fost făcută prin El, dar lumea nu L-a cunoscut” (Ioan 1:10).

Adică El era în lume, lumea a fost făcută prin El și *lumea nu L-a recunoscut totuși*? Ce declarație uimitoare! Într-adevăr, după cum putem vedea în Ioan și în celelalte evanghelii, mulți nu L-au recunoscut, deși ar fi trebuit, mai ales datorită lucrurilor pe care Isus le-a făcut și le-a zis. Ba, mai mult, datorită faptului că Scripturile din Vechiul Testament indicau spre El.

În această săptămână vom vedea mai multe moduri în care Ioan L-a zugrăvit pe Isus ca Mesia și totodată vom vedea motivul pentru care unii au continuat să Îl respingă, în ciuda tuturor argumentelor puternice care confirmau că El este Hristosul. Ce putem învăța din greșelile lor?

Duminică, 17 noiembrie

Semne, fapte și minuni

Pe lângă minunile punctuale folosite pentru a arăta că Isus este Mesia, Ioan a consemnat și discuția mai largă despre semnele, lucrările și minunile făcute de Isus. Acestea, de unele singure, nu erau o dovadă a faptului că El era Mesia, pentru că mulți profeți, uneori mincinoși, făceau și ei minuni. Ioan nu a consemnat semnele doar pentru că arătau un mare făcător de minuni. Semnele despre care Ioan a scris aveau caracterul unic de a face trimitere la Isus ca Mesia și de a arăta că într-adevăr El venea de la Tatăl Însuși.

1. Citește Ioan 5:17,20,36-38. Cum descriu aceste versete relația dintre Isus și Dumnezeu Tatăl în contextul semnelor?

Ioan 5:17,20,36-38

17. Dar Isus le-a răspuns: „Tatăl Meu lucrează până acum; și Eu, de asemenea, lucrez.”
20. Căci Tatăl iubește pe Fiul și-I arată tot ce face; și-I va arăta lucrări mai mari decât acestea, ca voi să vă minunați.
36. Dar Eu am o mărturie mai mare decât a lui Ioan; căci lucrările pe care Mi le-a dat Tatăl să le săvârșesc, tocmai lucrările acestea pe care le fac Eu, mărturisesc despre Mine că Tatăl M-a trimis.
37. Și Tatăl, care M-a trimis, a mărturisit El însuși despre Mine. Voi nu I-ați auzit niciodată glasul, nu I-ați văzut deloc fața;
38. și Cuvântul Lui nu rămâne în voi, pentru că nu credeți în Acela pe care L-a trimis El.

Isus a folosit semnele pentru a arăta relația Lui strânsă de colaborare cu Tatăl. Cei doi erau una. Isus Însuși a afirmat: „Tatăl este în Mine și Eu sunt în Tatăl” (Ioan 10:38; vezi și 14:10,11). Scopul venirii lui Isus a fost să facă lucrările Celui care L-a trimis, pentru ca acestea să fie cunoscute de lume. Adică a venit să facă lucrarea pe care Tatăl L-a trimis să o facă, iar faptele Sale erau o mărturie clară că El era de la Tatăl.

Cu toate acestea, după cum am văzut deja, cu toate semnele și mărturiile puternice ale multora, unii au ales în continuare să nu creadă. Conducătorii religioși L-au întrebat pe Isus: „Până când ne tot ții sufletele în încordare? Dacă ești Hristosul, spune-ne-o deslușit.” Isus le-a răspuns: „V-am spus [...] și nu credeți. Lucrările pe care le fac Eu în Numele Tatălui Meu, ele mărturisesc despre Mine” (Ioan 10:24,25).

Dacă Isus ar fi fost direct și ar fi spus că El este Mesia, conducătorii religioși, care căutau orice lucru împotriva Lui, s-ar fi năpustit asupra Lui. Știind acest aspect, Isus a făcut în schimb trimitere la faptele Sale. Dacă ar fi spus că era Hristosul, conducătorii ar fi putut să încerce cu ușurință să nege lucrul acesta. Dar cum puteau nega semnele, faptele și minunile? Acestea erau mărturii puternice despre cine era și de unde venea.

Cum putem convinge inimile împietrite? În ce modalități s-ar putea să luptăm împotriva lucrării lui Dumnezeu în viața noastră?

Autoritatea Scripturii

Pe lângă semnele și mărturiile clare folosite pentru a indica mesianitatea lui Isus, Ioan a apelat și la autoritatea Vechiului Testament și la profețiile despre lucrarea lui Hristos.

Vechiul Testament ocupă un loc central, nu doar în Evanghelia după Ioan, ci în întreg Noul Testament. Justificarea existenței lui Hristos, a persoanei Lui, a locului de unde a venit, precum și a faptelor Lui din trecut și din viitor are la bază Scriptura, în cazul de față Vechiul Testament.

2. Citește Ioan 5:39,40,46,47. Ce ne spun aceste texte despre atitudinea lui Isus față de autoritatea Scripturii?

Ioan 5:39,40,46,47

39. Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.

40. Și nu vreți să veniți la Mine ca să aveți viața!

46. Căci, dacă ați crede pe Moise, M-ați crede și pe Mine, pentru că el a scris despre Mine.

47. Dar dacă nu credeți cele scrise de el, cum veți crede cuvintele Mele?"

În toate evangheliile, Isus face în mod repetat trimitere la autoritatea Scripturii ca martorul Său cheie. De exemplu, Isus folosește adeseori evenimente din Vechiul Testament pentru a face trimitere la Sine și la ceea ce face.

Iată un astfel de caz în legătură cu Numeri 21:5-9! „Și, după cum a înălțat Moise șarpele în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul omului” (Ioan 3:14). Aici Isus nu doar face referire la situație în sine, ci, folosindu-Se de ea pentru a indica spre Sine, ne oferă practic interpretarea oficială a situației de atunci și ce a vrut să le transmită oamenilor.

Și nu numai Isus, ci și alții folosesc Vechiul Testament pentru a face trimitere la El. De exemplu, la începutul Evangheliei după Ioan, citim cuvintele lui Filip: „Noi am găsit pe Acela despre care au scris Moise, în Lege, și prorocii” (Ioan 1:45).

3. Citește Ioan 13:18; 17:12; 19:24,28,36. Ce credeau Domnul Isus și Ioan despre autoritatea Scripturii?

Ioan 13:18

18. Nu vorbesc despre voi toți; cunosc pe aceia pe care i-am ales. Dar trebuie să se împlinească Scriptura care zice: „Cel ce mănâncă pâine cu Mine a ridicat călcâiul împotriva Mea.”

Ioan 17:12

12. Când eram cu ei în lume, îi păzeam Eu, în Numele Tău. Eu am păzit pe aceia pe care Mi i-ai dat; și niciunul din ei n-a pierit, afară de fiul pierzării, ca să se împlinească Scriptura.

Ioan 19:24,28,36

24. Și au zis între ei: „Să n-o sfâșiem, ci să tragem la sorți a cui să fie.” Aceasta s-a întâmplat ca să se împlinească Scriptura care zice: „Și-au împărțit hainele Mele între ei, și pentru cămașa Mea au tras la sorți.” Iată ce au făcut ostașii.

28. După aceea Isus, care știa că acum totul s-a sfârșit, ca să împlinească Scriptura, a zis: „Mi-e sete.”

36. Aceste lucruri s-au întâmplat ca să se împlinească Scriptura: „Niciunul din oasele Lui nu va fi sfărâmat.”

Tu cum înțelegi autoritatea Cuvântului scris?

Marți, 19 noiembrie

Profeții mesianice din Vechiul Testament (I)

Într-o discuție cu conducătorii religioși cu privire la identitatea Sa, Isus a afirmat autoritatea Scripturii. La prima vedere poate părea inutil gestul Său, deoarece conducătorii religioși credeau în Biblie. Cu toate acestea, chiar și în cazul lor, Isus avea să accentueze autoritatea Scripturilor și o accentua cu scopul de a le arăta cine era El – indiferent cât de împietrite erau inimile lor și indiferent cât de mult ar fi încercat să nu se lase convinși.

Pe parcursul cărții sale, Ioan consemnează multe aluzii și citate directe din Vechiul Testament și arată că Isus era împlinirea promisiunii din Vechiul Testament referitoare la Mesia.

4. Cum se leagă între ele următoarele pasaje din Noul și din Vechiul Testament? Cu alte cuvinte, cum folosește Noul Testament aceste texte pentru a da mărturie despre Domnul Isus?

Ioan 1:23; Isaia 40:3

Ioan 1:23. „Eu”, a zis el, „sunt glasul celui ce strigă în pustiu: „Neteziți calea Domnului!”, cum a zis prorocul Isaia.”

Isaia 40:3. Un glas strigă: „Pregătiți în pustiu calea Domnului, neteziți în locurile uscate un drum pentru Dumnezeuul nostru!

Ioan 2:16,17; Psalmii 69:9

Ioan 2.16,17: 16. Și a zis celor ce vindeau porumbei: „Ridicați acestea de aici și nu faceți din Casa Tatălui Meu o casă de negustorie.”

17. Ucenicii Lui și-au adus aminte că este scris: „Râvna pentru Casa Ta Mă mănâncă pe Mine.”

Psalmii 69:9. Căci râvna Casei Tale mă mănâncă, și ocările celor ce Te ocărăsc pe Tine cad asupra mea.

Ioan 7:38; Ieremia 2:13

Ioan 7:38. Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura.”

Ieremia 2:13. Căci poporul Meu a săvârșit un îndoit păcat: M-au părăsit pe Mine, Izvorul apelor vii, și și-au săpat puțuri, puțuri crăpate care nu țin apă.

Ioan 19:36; Numeri 9:12

Ioan 19:36. Aceste lucruri s-au întâmplat ca să se împlinească Scriptura: „Niciunul din oasele Lui nu va fi sfărâmat.”

Numeri 9:12. Să nu lase din el nimic până a doua zi dimineața și să nu frângă niciun os din el. Să îl prăznuiască după toate poruncile privitoare la Paști.

Nu numai Ioan, ci și Petru, Pavel, Matei, Marcu, Luca și toți scriitorii Noului Testament, sub inspirația Duhului Sfânt, accentuează în mod repetat cum viața, moartea, învierea și înălțarea la tronul lui Dumnezeu a Domnului Isus din Nazaret sunt toate împliniri ale profețiilor din Vechiul Testament.

Cu toate că Isus îndrepta continuu atenția ucenicilor spre Scripturi, care prevesteau lucrarea Lui, când au înțeles ucenicii, în cele din urmă, că acestea indicau moartea și învierea Lui? Numai după ce a murit, a înviat și li S-a arătat au înțeles. „Tocmai de aceea, când a înviat din morți, ucenicii Lui și-au adus aminte că le spusese vorbele acestea și au

crezut Scriptura și cuvintele pe care le spusese Isus” (Ioan 2:22; vezi și 20:9).

Miercuri, 20 noiembrie

Profeții mesianice din Vechiul Testament (II)

Isus le-a spus conducătorilor religioși: „Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine” (Ioan 5:39). Ce afirmație incredibilă despre propria Persoană!

Estimările variază, dar unii cercetători susțin că Isus din Nazaret a împlinit sute de profeții din Vechiul Testament. Oricare ar fi numărul, șansele ca un om să îplinească și doar câteva dintre ele, cu atât mai mult pe toate, sunt uluitor de mici. Din când în când se folosește următoarea ilustrație: imaginează-ți că umpli o suprafață de peste două ori mai mare decât suprafața României cu grămezi de monede de jumătate de metru înălțime, apoi colorezi în roz o singură monedă și le amesteci pe toate. După aceea, îi dai unei persoane legate la ochi o singură șansă să aleagă moneda roz. Care sunt șansele ca, din prima, acea persoană să aleagă moneda roz?

Fără îndoială, nașterea, viața și moartea lui Hristos au fost prezise de Vechiul Testament, o dovadă uluitoare a identității Sale de Mesia cel așteptat. Ioan indică în mod repetat aceste texte din Vechiul Testament pentru a evidenția cine era Isus și de asemenea de ce ar trebui să credem în El și să acceptăm salvarea pe care o oferă.

5. Ce transmit următoarele pasaje despre Isus ca împlinire a profeției mesianice?

Ioan 12:13

13. a luat ramuri de finic și I-a ieșit în întâmpinare, strigând: „Osana! Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului, Împăratul lui Israel!”

Psalmii 118:26

26. Binecuvântat să fie cel ce vine în Numele Domnului! Vă binecuvântăm din Casa Domnului.

Ioan 12:14,15

14. Isus a găsit un măgaruș și a încălecat pe el, după cum este scris:
15. „Nu te teme, fiica Sionului; iată că Împăratul tău vine călare pe mânzul unei măgărițe.”

Zaharia 9:9

9. Saltă de veselie, fiica Sionului! Strigă de bucurie, fiica Ierusalimului! Iată că Împăratul tău vine la tine; El este neprihănit și biruitor, smerit și călare pe un măgar, pe un mânz, pe mânzul unei măgărițe.

Ioan 13:18

Ioan 13:18. Nu vorbesc despre voi toți; cunosc pe aceia pe care i-am ales. Dar trebuie să se împlinească Scriptura care zice: „Cel ce mănâncă pâine cu Mine a ridicat călcâiul împotriva Mea.”

Psalmii 41:9

9. Chiar și acela cu care trăiam în pace, în care îmi puneam încrederea și care mânca din pâinea mea, ridică și el călcâiul împotriva mea.

Ioan 19:37

37. Și, în altă parte, Scriptura mai zice: „Vor vedea pe Cine au străpuns.”

Zaharia 12:10

10. Atunci voi turna peste casa lui David și peste locuitorii Ierusalimului un duh de îndurare și de rugăciune, și își vor întoarce privirile spre Mine, pe care L-au străpuns. Îl vor plânge cum plânge cineva pe singurul lui fiu, și-L vor plânge amarnic cum plânge cineva pe un întâi născut.

Zaharia 13:6

6. Și dacă-l va întreba cineva: „De unde vin aceste răni pe care le ai la mâini?”, el va răspunde: „În casa celor ce mă iubeau le-am primit.”

Dacă te-ar întreba cineva de ce crezi în Isus ca Mesia, ce ai răspunde? În ce direcție ai merge și de ce, pentru a-ți apăra credința?

Joi, 21 noiembrie

„Voi sunteți de jos.”

În studiul nostru de până acum asupra Evangheliei după Ioan, am văzut că Ioan arată cum Isus este într-adevăr Mesia cel promis, marea speranță mult așteptată de poporul evreu.

Cu toate acestea, mulți lideri spirituali ai poporului au fost cei mai mari dușmani ai Săi.

De ce?

6. Citește Ioan 8:12-30. Care este dinamica dintre Isus și acești conducători? Ce texte explică de ce mulți L-au respins?

Ioan 8:12-30

12. Isus le-a vorbit din nou și a zis: „Eu sunt Lumina lumii; cine Mă urmează pe Mine nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții.”
13. La auzul acestor vorbe, fariseii I-au zis: „Tu mărturisești despre Tine însuși: deci mărturia Ta nu este adevărată.”
14. Drept răspuns, Isus le-a zis: „Chiar dacă Eu mărturisesc despre Mine însumi, totuși mărturia Mea este adevărată; căci Eu știu de unde am venit și unde Mă duc, dar voi nu știți nici de unde vin, nici unde Mă duc.
15. Voi judecați după înfățișare; Eu nu judec pe nimeni.
16. Și chiar dacă judec, judecata Mea este adevărată, pentru că nu sunt singur, ci Tatăl, care M-a trimis, este cu Mine.
17. În Legea voastră este scris că mărturia a doi oameni este adevărată:
18. deci despre Mine însumi mărturisesc Eu, și despre Mine mărturisește și Tatăl, care M-a trimis.”
19. Ei I-au zis deci: „Unde este Tatăl Tău?” Isus a răspuns: „Voi nu Mă cunoașteți nici pe Mine, nici pe Tatăl Meu. Dacă M-ați cunoaște pe Mine, ați cunoaște și pe Tatăl Meu.”
20. Isus a spus aceste cuvinte pe când învăța pe norod în Templu, în locul unde era vistieria; și nimeni n-a pus mâna pe El, pentru că încă nu-I sosise ceasul.
21. Isus le-a mai spus: „Eu Mă duc, și Mă veți căuta și veți muri în păcatul vostru; acolo unde Mă duc Eu, voi nu puteți veni.”
22. Atunci iudeii au zis: „Doar n-o avea de gând să Se omoare, de zice: „Unde Mă duc Eu, voi nu puteți veni?”!”
23. „Voi sunteți de jos”, le-a zis El, „Eu sunt de sus: voi sunteți din lumea aceasta, Eu nu sunt din lumea aceasta.
24. De aceea v-am spus că veți muri în păcatele voastre; căci, dacă nu credeți că Eu sunt, veți muri în păcatele voastre.”
25. „Cine ești Tu?”, I-au zis ei. Isus le-a răspuns: „Ceea ce de la început vă spun că sunt.
26. Am multe de zis despre voi și de osândit în voi; dar Cel ce M-a trimis este adevărat; și Eu, ce am auzit de la El, aceea spun lumii.”
27. Ei n-au înțeles că le vorbea despre Tatăl.

28. Isus deci le-a zis: „Când veți înălța pe Fiul omului, atunci veți cunoaște că Eu sunt și că nu fac nimic de la Mine însumi, ci vorbesc după cum M-a învățat Tatăl Meu.

29. Cel ce M-a trimis este cu Mine; Tatăl nu M-a lăsat singur, pentru că totdeauna fac ce-I este plăcut.”

30. Pe când vorbea Isus astfel, mulți au crezut în El.

Isus spune că ei nu-L cunosc nici pe El, nici pe Tatăl (Ioan 8:19). Ar fi trebuit să Îi cunoască pe amândoi, dar acești bărbați se amăgeau singuri. Erau atât de prinși în propriile tradiții și filozofii încât, deși Îl aveau pe Isus chiar în fața ochilor făcând și spunând toate acele lucruri – revelații puternice despre Tatăl –, tot L-au respins.

În al doilea rând, Isus le-a spus: „Voi sunteți de jos” (Ioan 8:23). Cu alte cuvinte, oricât de religioși ar fi fost, aceștia nu erau oameni spirituali, evlavioși. Aveau o „formă de evlavie” (2 Timotei 3:5), doar atât. Manifestau o pioșenie exterioară, dar în sinea lor erau necredincioși.

Nu era ceva nou: „Când se apropie de Mine poporul acesta, Mă cinstește cu gura și cu buzele, dar inima lui este departe de Mine și frica pe care o are de Mine nu este decât o învățătură de datină omenească” (Isaia 29:13). Acest concept este evocat de Isus secole mai târziu: „Degeaba Mă cinstesc ei, dând învățături care nu sunt decât niște porunci omenești” (Marcu 7:7). Învățătura lor era „de datină omenească”, iar poruncile lor – „din lumea aceasta” (Ioan 8:23), în timp ce El declara: „Eu nu sunt din lumea aceasta” (Ioan 8:23). Era destul de rău că acești oameni se amăgisera singuri, dar era de-a dreptul tragic că îi conduceau și pe alții în rătăcire. Totuși, interesant de știut, Ioan a scris că, în urma acestui schimb de replici, „mulți au crezut în El” (Ioan 8:30).

Astfel, în ciuda unei conduceri deficitare, mulți evrei au putut să treacă dincolo de ea și să vadă singuri cine era Isus cu adevărat.

Ce lecții extragi din schimbul de replici dintre Isus și conducătorii religioși? Cum putem fi „de sus” și nu „de jos” – și cum putem să ne dăm seama de diferență?

Vineri, 22 noiembrie

Un gând de încheiere

Suplimentar: Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Iisus*, cap. 73

„Dumnezeu nu le ascunde oamenilor adevărul. Ei sunt cei care îl fac să fie de neînțeles, prin atitudinea lor. Domnul Hristos le-a oferit iudeilor nenumărate dovezi ale faptului că El era Mesia, dar învățătura

Sa le cerea o schimbare hotărâtă a vieții. Ei au înțeles că, dacă Îl acceptă pe Hristos, trebuie să renunțe la preceptele și tradițiile lor îndrăgite și la obiceiurile lor egoiste și nesfinte. Acceptarea unui adevăr veșnic și neschimbător le cerea un sacrificiu. Prin urmare, nu erau dispuși să recunoască dovada cea mai convingătoare pe care a putut să le-o dea Dumnezeu pentru a-i face să creadă în Domnul Hristos. Deși pretindeau a crede în scripturile Vechiului Testament, iudeii au refuzat să accepte mărturia conținută în ele cu privire la viața și caracterul Domnului Hristos. Le era teamă să se lase convinși, ca nu cumva să fie convertiți și constrânși să renunțe la părerile lor preconcepuate. Comoara Evangheliei, Acela care era Calea, Adevărul și Viața Se afla în mijlocul lor, dar ei au respins cel mai mare Dar cu care îi putea binecuvânta Cerul” (Ellen G. White, *Parabolele Domnului Hristos*, p. 105).

Zilnic: Faptele apostolilor 14 – 20; Calea către Hristos, capitolul 8

Cum S-a purtat Dumnezeu față de toate neamurile în veacurile trecute?

Ce propunere au făcut fariseii deveniți creștini în adunarea bisericii din Ierusalim și ce decizie au luat apostolii și prezbiterii?

Ce au făcut femeile cu vază ale grecilor în Bereea?

Cât ținea Pavel la viața lui și ce voia el?

De ce depinde puterea noastră de a fi folositori?